

tencen at faae Flere til at deeltage deri og derved skaffe dem en loyelig Andeel deri og den deraf flydende Fortjeneste; det har hovedsagelig ogsaa været Tilfældet. Nu er Spørgsmaalet, hvilke af disse Leverancer egne sig til Licitation, og hvilke ikke; derom kan ikke gives nogen egentlig Regel. Alle Leverancer i det Større egne sig vistnok dertil, ligeledes Leverancer i raa Materiale; derimod egne forarbejdede Ting sig sjeldnere dertil. Krigsarbejde i Almindelighed kan ikke liciteres, og alle Leverancer, som skulle skee i meget kort Tid, eller hvor det kan være af Interesse at holde dem hemmelige, kunne ikke heller egne sig dertil. Under de Bevægelser, som fandt Sted iflor i Tjen og Jylland, hvor Fornødenhederne til Troppernes Forpleining behøvedes snart paa eet og snart paa et andet Sted, uden at man itide kunde forudsee, hvor de skulde leveres, maatte man ofte stride til directe Indkjøb. Resultatet af disse directe Indkjøb var i det Hele taget fordeeltigt, og Statskassen har intet tabt derved. Denne Sag har jo været Gjenstand for Bladenes Discussion og i Berlingske Tidende af 14de November forrige Aar er der indrykket meget detaillerede Efterretninger om de Priser, til hvilke Landmilitair-Staten har anskaffet sine Fornødenheder af Levnettsmidler, deels ved Licitation, deels ved directe Indkjøb. Til samme Tid har i Departementstidenden af 1ste November 1849 Finantsministeriet ladet indrykke en Tarif over den Godtgjørelse, Statskassen agtede at tilstaae Beboerne af de 4 Amtene i Jylland, som have lidt ved den fjendtlige Occupation og som have maattet levere Levnettsmidler til Tjenden. I denne Bekjendtgjørelse fra Finantsdepartementet siges der, at Priserne for disse Godtgjørelser ere ansatte saa lavt, at de formeentligt neppe ville kunne taale en yderligere Nedsættelse, men man mener, at et af Tjenden occuperet District ikke kan tænke paa at faae fuld Betaling for Leverancerne, som disse ofte heller ikke vare af den bedste Slags. Denne Tarif for hvad Statskassen har givet disse 4 Amtene, maa jeg altsaa antage at være lav og snarere under gangbare Priser end over dem. Naar man imidlertid sammenligner disse Priser, som Statskassen tilstaaer disse Amtene, med de Priser, som Mi-

litairretaten har betalt for de Anskaffelser, den har gjort, vil man finde, at i nogle Punkter har Finantsministeriet tilstaaet en nogle Procent lavere Godtgjørelse ved den Pris, som Militairretaten har contraheret til; men i andre Punkter har omvendt Militairretaten anskaffet for lavere Priser end dem, Finantsministeriet har tilstaaet disse Amtene, og man maa dog tage i Betragtning, at det var tildeels under meget vanskelige Omstændigheder, at disse Anskaffelser fandt Sted, og at der altid blev seet meget paa, at det vare af bedste Qualitet Alt hvad der blev anskaffet. Jeg mener altsaa, at deraf fremgaer, at Statskassens Løb har været tilstrækkelig varetaget ved de Indkjøb, Militairretaten har gjort med Hensyn til Levnettsmidler. En anden Art af Anskaffelser, som fandt Sted iflor, var Lømmereleverancer. Der skete forrige Aar i Begyndelsen af Februar betydelig Indkjøb af Tramatiale, som maatte skee i største Hast og helst omtales saa lidet som muligt. De skete deels i Kjøbenhavn deels ogsaa directe i Sverrig. I de samme Dage som Landmilitairretaten saaledes anskaffede sine Fornødenheder ved directe Indkjøb, bleve de af en anden offentlig Autoritet anskaffede ved Licitation. Naar man nu sammenligner de Priser, til hvilke Landmilitairretaten anskaffede ved directe Indkjøb med de Priser, til hvilke en anden Autoritet anskaffede ved Licitation, vil man finde, at vore Priser snarere ere lavere end de, til hvilke der blev anskaffet ved Licitation. Altsaa mener jeg, at i dette Punkt er ogsaa Statskassens Interesse varetaget. Disse Anskaffelser skete forresten inden Ministeriets Circulairskrivelse udgik, og komme altsaa ikke her under Overveielse. Siden den Tid er det ikke i min Erindring, at der er sket andre Indkjøb af Lømmere end i November Maaned iflor, da der skete et Indkjøb til Beløb af omtrent 8000 Rbd.; da tillode Omstændighederne heller ikke at stille Leverancen til Licitation, da den skulde tilveiebringes strax uden Ophold, medens Søen endnu var aaben. Man vil vel sige: hvorfor bleve disse Anskaffelser udsatte saa længe? men dette maa Krigsministeren bedømme, om det var det rette Døelst, eller om det skulde have været sket før. Man kan ikke være beredt paa alle mulige Eventualiteter og